

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Nu synes jeg ikke, man sådan skal generalisere for meget, for man skal jo ikke bare tage hele gruppen af de unge mennesker, der kommer på en produktionsskole, som en ensartet gruppe. Det er jo også en differentieret gruppe, og det ved jeg jo også godt at hr. Aage Frandsen ved, så derfor tror jeg, at det var en fortalelse.

Men mener hr. Aage Frandsen ikke, at det er rimeligt, at de unge mennesker får nogle valgmuligheder? Det kunne jo godt være, at nogle af dem, der kommer igennem vejledningen, ikke vidste, at der var nogle andre valgmuligheder end lige netop produktionsskolen.

Hvordan kan man sige, at man ikke kan lide æbler, hvis man aldrig har smagt dem? Hvis de unge mennesker, der kommer ind til en vejleder, aldrig nogen sinde har haft mulighed for at få indblik i andre uddannelser eller andre muligheder, så synes jeg, det er fatalt, at man ikke giver dem muligheden for det. Det har jo ikke noget med bureaukrati, visitation eller noget andet at gøre. Det har noget at gøre med hjælp til de unge mennesker.

Går hr. Aage Frandsen ikke ind for, at man skal hjælpe de unge mennesker til at blive gelejdet ind på det rigtige spor?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jo, men spørgsmålet er altså, om det er nogen hjælp.

Altså ud fra den argumentation, som fru Louise Frevert fremfører, skal man jo også lave noget tilsvarende for at komme ind i gymnasiet, for at komme ind på hf, for at komme ind på erhvervsskolen, nemlig omkring Ungdommens Uddannelsesvejledning. Men det har jeg altså ikke fornemmelsen af at man vil – trods alt.

Med hensyn til, hvad det er for nogle typer unge mennesker, der kommer, vil jeg nu alligevel tillade mig at fastholde, at det ikke er deres åndsevner, der er noget i vejen med. Det er ikke, fordi de ikke kan finde ud af at blive gode håndværkere på et tidspunkt eller f.eks. kan komme i et uddannelsesforløb med hf-fag; det er slet ikke det, der er problemet.

Nej, problemet er i virkeligheden deres liv, og det er dér, produktionsskolerne under alle omstændigheder har en forudsætning. Jeg tror ikke, at det er noget med, at der kommer en hel masse unge mennesker dertil, fordi det er det nærme-

ste sted at gå hen. Nej, det er, fordi også de kender noget til stedet.

Noget andet er, at jeg er overbevist om, at produktionsskolerne sender de unge mennesker et andet sted hen, når de er klar til det. Der er ingen, der holder på dem, men hvis der er nogen, der siger, at det er et problem, at de holder for længe på dem, så må vi gøre noget ved det.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det forstår jeg godt, og det er jeg også sikker på at de ikke gør, når de først er kommet ind i systemet og de først er på produktionsskolen. Så er situationen jo en helt, helt anden.

Nej, det, der er forskellen på lige nøjagtig produktionsskolerne og andre institutioner i uddannelsessystemet, er, at produktionsskolen jo ikke er en kompetencegivende uddannelse, og det ved hr. Aage Frandsen jo også godt. Det er også derfor, den er anderledes end de andre ungdomsuddannelser. Det her er en port ind til undervisningssystemet og uddannelsessystemet; det er en vej til de unge, for at vi kan være sikre på, at de bliver gelejdet ind på det rigtige sted.

Nu er det selvfølgelig specifikt denne her differentierede gruppe, som vi taler om, men andre unge mennesker skal jo også mere eller mindre igennem vejledningssystemet. Det kan de jo så vælge. Nogle har mere brug for vejledning end andre, og det skal man også tage højde for.

Mener hr. Aage Frandsen ikke, at det er vigtigt, at man giver unge mennesker nogle valgmuligheder? Hvis de ikke kender valgmulighederne, hvordan skal de så vide, at de eksisterer?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jamen selvfølgelig skal unge mennesker have valgmuligheder. Det har de jo sådan set også. Så er det et spørgsmål, hvem der skal give dem det. Hvis nu der kommer et ungt menneske op på en produktionsskole og vedkommende slet ikke tilhører målgruppen, så kan produktionsskolen sådan set godt sende vedkommende hen til en Ungdommens Uddannelsesvejledning. Det kan man altså godt i dag; der er sådan set ikke noget til hinder for det.

Kl. 16.20

Men det, der er risikoen ved den her model, specielt også når man kan sige nej til den unge, er spørgsmålet: Hvad skal det unge menneske så? Ja, så kan vedkommende gå ud og tage et